

Campana Miquela

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 1.
Emplaçament Al campanar de l'església de Sant Pere.
Alçada: 193

Coordenades:

Latitud: 41.44026
Longitud: 1.86513
UTM Est (X): 405193
UTM Nord (Y): 4588253

Classificació

Número de fitxa 08091 - 26
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1906
Autoria de l'element: Moisés Díez
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: En bon estat, si bé, està embrutida, especialment pels excrements de coloms i altres aus.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: L'accés al campanar és restringit.
L'Església de Sant Pere és un Bé Cultural d'Interès Local: BCIL / Immobile / 8305-I
Data aprovació: dv., 05/06/2015 - 12:00
Número inventari Inventari de Campaners: 4048
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit

Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat (Carrer d'Armenteres, 35, 08980 Sant Feliu de Llobregat)

Fitxes associades:

[Església de Sant Pere](#)

[Campanar de l'església de Sant Pere](#)

Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL

Data de registre de la dt., 19/03/2024 - 18:16

fitxa:

Descripció

Campana de la parròquia de Sant Pere amb un diàmetre de 101 cm i un pes de 614 kg. En aquest cas, té un jou de ferro que va ser substituït l'any 2004 per un de fusta.

S'hi pot observar inscripcions epigràfiques en relleu que diuen: *Construïda essent rector mossèn Francesc Xavier Raventós. Obrers Pere Rossell, Anton Pascual i Josep Rosell, batlle de Gelida. Padrins D. Joaquim Jover i Costas, marquès de Gelida.* A més a més també ostenta elements decoratius interessants com: Àngels; custòdia; calze; tiara papal; encensers; bàculs; raïms; cintes; orla de fruits i fulles de roure; creu.

Història

Les primeres notícies que tenim de campanes i similars en època antiga, però segons la tradició, és al segle V, quan Sant Paulí de Nola n'afavoreix la implantació a les esglésies. Les primeres referències de l'ús de campanes, de mida petita, es remunten al segle VI, quan comença la seva difusió en monestirs i esglésies. A partir del segle XI se'n generalitza l'ús i a partir del segle XII ja agafen la forma que coneixem avui dia.

En el campanar de l'església parroquial de Sant Pere podem trobar-hi dues campanes: la Roser i la Miquela. En aquest cas la Miquela fou fosa l'any 1906 per part del fonedor: Moisès Díez de Palència.

Bibliografia

CARAFÍ, Enric (1997). "Les campanes de Gelida, el poble en té 13". *Programa Festa Major 1997*, p. 85-94.

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

LLOPART, Carme (1988). "Tocs de Campanes". *Programa Festa Major 1988*, p. 71-72.

MAURI, Alfred (2019). *Campanes, campanars i campaners de Gelida*. Quaderns Gelidencs d'Història i Societat – 8. Ajuntament de Gelida.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Campaners](#)

[Programes de Festa Major de Gelida](#)

